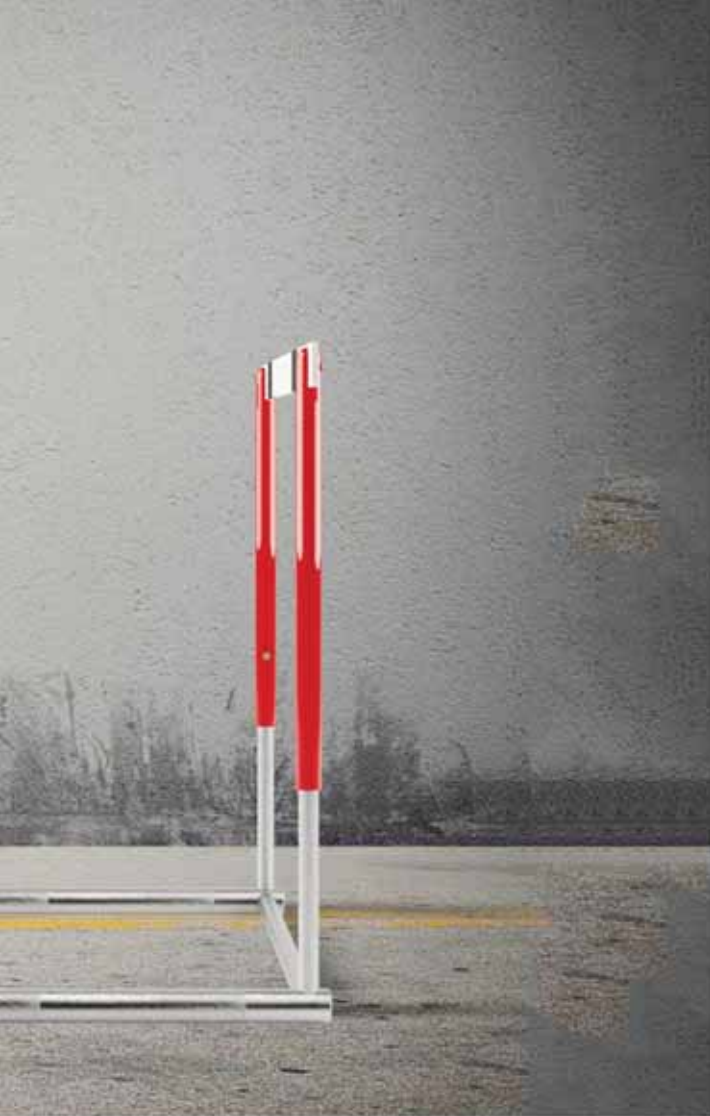

آنچه فرزندم را ترغیب کرد

از شیراز تا قزوین؛ با والدینی که در تحصیل فرزندان، تجربه موفق دارند

◉ رامین قربانی نژاد

زمانی که دانش‌آموز بودم، پدر و مادرم به من می‌گفتند: «پسر! خوب درساتو بخون تا دکتر بشی». فکر می‌کنم چشم‌انداز بیشتر پدر و مادرها برای آینده بچه‌هایشان، همین دکتر شدن باشد. راستی چرا جامعه ما باید به جایی برسد که آرزوی همه، دکتر شدن باشد؟ حالا از این حرف‌ها که بگذریم، در این نوشتار در پی واکاوی تأثیر پدر و مادر و معلم بر روی بچه‌ها هستیم. چگونه اولیا و مربیان می‌توانند دانش‌آموزان را تشویق کنند تا خوب درس بخوانند؟ ما می‌خواهیم نمونه‌هایی از تجربیات تأثیرگذار پدر و مادرها و معلمان را در تشویق بچه‌ها به تحصیل علم بازگوییم.

تشویق با روش «جدول ستاره»

خانم بهرامی از ساوه برای تأثیرگذاری در تحصیل کودکان از «جدول ستاره» استفاده می‌کند. ایشان یک جدول را برای روزهای هفته طراحی کرده و هر روز که بچه‌ها درسشان را خوانده باشند، یک یا چند ستاره به میزان پیشرفت آن‌ها می‌دهد؛ اما اگر درس‌ها افت کرده و ضعیف شده باشند، از ستاره‌های آن‌ها کم می‌کند. در پایان روز و هفته، ستاره‌ها جمع می‌شوند. می‌توان برای هر چند ستاره، جایزه‌ای را تعیین کرد و با جمع‌آوری ستاره‌ها، جوایز را به کودکان داد. این روش سبب می‌شود که هم بچه‌ها بتوانند پیشرفت کافی در درس‌های خود داشته باشند و هم به خواسته‌هایشان برسند. این روش می‌تواند براساس یک توافق یا قرارداد میان شما و فرزندانتان باشد که انتظارات شما از او و انتظارات او از شما را مشخص می‌کند.

والدین برای فرزندشان الگوی عملی باشند

یکی دیگر از راهکارهای تشویق فرزندان برای درس خواندن، الگو بودن پدر و مادر در مطالعه و همراهی کردن با فرزندان است. خانم اکبری از قزوین می‌گوید: «من و همسرم فرهنگی هستیم و در خانه زمانی‌هایی مشخص را برای مطالعه و درس خواندن تعیین کرده‌ایم و خود ما با بچه‌ها مطالعه می‌کنیم. در زمان معین شده،

تشویق عملی با هدیه‌های مادی و معنوی در جمعی خاص

علی سهراب‌پور از شیراز، تجربه‌ای را بازگو کرد که شاید بیشتر اولیا از این روش برای تأثیرگذاری در تحصیل بچه‌ها استفاده کنند. این روش، تشویق بچه‌ها با دادن هدیه یا جایزه‌ای است که شاید بچه‌ها آرزوی داشتن آن را دارند. علی آقا می‌گوید: «شما به فرزندانتان قول می‌دهید که اگر در پایان سال تحصیلی معدلشان خوب باشد و درس‌ها را خوب بخواند، برایشان فلان وسیله را می‌خرید. هنگامی که او در درس‌هایش موفق شد، شما می‌توانید آن هدیه را در اجتماعی خاص (مانند مدرسه یا مسجد محل و یا در جمع خانوادگی) به او هدیه دهید و دلیل این کار را نیز موفقیت فرزندتان در تحصیل بیان کنید. با این کار هم به تحصیل علم ترغیب می‌شود و هم خاطره‌ای خوب در ذهن او باقی می‌ماند. در ضمن او را در میان جمع سربلند کرده، به او انگیزه کافی در رشد اجتماعی و تربیتی داده‌اید».

این موارد نمونه‌هایی از تجربیات اولیا و مربیان برای تأثیرگذاری در تحصیل فرزندان شما باید بکشیم با روش‌های نوین و خلاقانه، فرزندانمان را برای تحصیل علم و تشویق کنیم و لحظاتی خاطره‌انگیز را برای آن‌ها به یادگار بگذاریم.

یک آزمایشگاه کوچک دانش‌آموزی تبدیل کرده‌ام تا بتواند به راحتی در آن مکان، آزمایش‌هایی را انجام دهد». براساس روش آقای فیروزی می‌توان نقشی بسزا برای والدین در اثرگذاری بر فرزند قائل شد و در خواندن درس‌ها، زمینه موفقیت آن‌ها را فراهم کرد.

اجرای قانون «هر وقت» و ایجاد یک برنامه منظم برای تحصیل فرزندان

آقای رضایی از فریدون‌شهر معتقد است یکی از قوانین موفقیت، پاداش گرفتن پس از انجام درست کار است؛ پس یکی از راه‌های افزایش انگیزه برای درس خواندن در میان فرزندان این است که به آن‌ها بگوییم «هر وقت» تکلیف را انجام دادی، می‌توانی سرگرمی داشته باشی. این رفتار در شرایطی که هنوز بچه‌ها نظم لازم را نیاموخته‌اند، می‌تواند سبب برقراری نظم و برنامه‌ریزی درسی برایشان باشد. اجرای این قانون و پایبندی به آن کمک می‌کند تا این نظم در آن‌ها شکل بگیرد. به اعتقاد روان‌شناسان تربیتی، برای این‌که کودکان کارهای خود را به خوبی انجام دهند، باید برای آن‌ها قوانینی را وضع کنیم.

همه اعضای خانواده مشغول کتاب هستند و کسی به سمت تلویزیون یا گوشی همراه نمی‌رود». با توجه به این راهکار، هنگامی که بچه‌ها می‌بینند والدین در درس خواندن و حتی برای انجام دادن تکالیف در کنار آن‌ها هستند و اشکالاتشان را برطرف می‌کنند، تأثیر زیادی از آن‌ها می‌پذیرند. براساس آموزه‌های اخلاقی و تربیتی دینی نیز، بهترین راه تربیت فرزندان، الگوی عملی بودن اولیا برای آنان است. اگر پدر و مادر به آنچه از دانش‌آموزان می‌خواهند عمل کنند، برای بچه‌ها قابل درک و عملی‌تر است.

بازی در نقش معلم با فرزندان

والدین دیگری نیز برای این‌که بتوانند نقشی مؤثر در تحصیل فرزندان‌شان داشته باشند، گاهی در نقش معلم ظاهر شده، محیط اتاق و خانه را برای بچه‌ها به محیط کلاس تبدیل می‌کنند. آقای صابر فیروزی از دامغان می‌گوید: «گاهی اوقات مانند معلم‌ها از دختر ۹ ساله‌ام پرسش‌های درسی را می‌پرسم و برای این‌که میزان توانایی علمی او را بسنجم، از وی امتحان می‌گیرم. همچنین برای ترغیب پسر ۸ ساله‌ام به خواندن درس علوم تجربی، اتاقی در زیرزمین را به